

Bizim Hikayemiz

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 29 Ocak 2014

Ne yorgunluktan

Ne açlık, susuzluktan
Ne de soğuktan yakınmadık
Yüreğe alınmadığımız hikayeler kadar
O hikayeler ki kahramanı "yar" olsa da
Konusu bizdik

Kimi zaman hüznü şarkılar dinledik
Başımızı eğip
Kimi zaman, yağmurlara yardım ettik
Gözyaşlarımızla
Her karesi ezberimizdeydi, film karesi gözlerin
Her hecesi ezberimizdeydi, dil yaresi sözlerin

Nice sahillerden
Nice kuş cıvıltılarından anılar sakladık
Sevgimizde
Asık yüzlü sevdamızın dümen suyuna gittik
Terk edilmemek adına
Hayatımız birleşti, ayrılmamız zor dedik
Çünkü döller vermiştik

Her seferinde biraz daha kopuk kopuk yaşadık hayatı
Yalnızlık zindanına atılmamak adına sustuk
Ama her seferinde biraz daha koştuk sevdamızdan
Vazgeçilmezimiz sandık cananı
Lakin
Aldandık
Gün geldi düşman görmesek de, yabancı gördük onu
O belki yardı, ağıyardı
Belki de hikayenin baş kahramanı gözleriydi
Fakat hikaye bizim hikayemizdi

Ağaçlar ve dalgalar gibi dayanıklıydık
Yedi defa açtık, yedi defa solduk

Geceyle güneşi bir birine karıştırır olduk
Onca değişim içinde hiç değişmeyen
İyi insanlardık
Ancak bir başka ruhun derinliklerine inmek o kadar zordu ki
Adı sevdamız da olsa
Hep zorlandık
Ya da hep horlandık

İdolümüz kumsalda el ele ömür boyu gezecek bir aşkı
Gözlerine baktığımızda içimizden bir şeyler kopsa da önceleri
Sonra biz bakmaya çalışsak da, bakan olmadı gözlerimize
Gün oldu mutsuz kadınları oynadık yas içinde
Gün oldu mutsuz erkekleri oynadık hırs içinde
Sonra birer birer öldüler
Kalan ufak tefek sevgiler

Bir düş içinde yükselirken aşklarımız
Adım adım indik aşağılara doğru
Ne düş kaldı, ne rüya
Ne hikaye ne masal
Sadece bir gerçek vardı
Hikaye bizim
Kahramanı yar'dı...

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN